

Моля ви се — вземете дъщеря си. . . Нека си иде съ васъ. . . Ахъ, какъ не го заловихъ тукъ. . . Тука! . . . Идете си! Идете си — ще стрелямъ и нея и себе си!

(Пъстрегановъ хваща дъщеря си и излиза, а следъ тѣхъ и г-жа Пъсраганова. Вратитѣ оставатъ отворени),

Чапразовъ. По-скоро, по-скоро, че полудявамъ. . . Задушвамъ се! (Опитва се да стреля, но револвера не хваща) Вѣнъ! . . . Вѣнъ! . . .

(Чуватъ се бързи стѣпки по стѣлбата).

(Мълчание. Стѣпките глѣхнатъ на доле. Чапразовъ дълго стои съ револверъ въ рѣка. И като хвърля револвера на пода, взема каната съ виното и дълго пие).

Чапразовъ. (Съ кръвясали очи, престава да пие, нп не оставя каната. Помисля. Тръсва глава и пакъ вдига каната да пие).

София, 1930 г.

К Р А Й